

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **L. P.**, zastoupený Mgr. Ing. Martinem Janotou, advokátem se sídlem 28. října 108, Ostrava proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 14.3.2011 **o invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 14.3.2011 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 345,- do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Odměna advokáta Mgr. Ing. Martina Janoty se určuje částkou 6.655,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod z důvodu nesplnění potřebné doby pojištění.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Měl za to, že mu náleží plný invalidní důchod, že splňuje podmínky pojištění, neboť byl nesprávně vyřazen z evidence úřadu práce.

[3] Žalovaná k žalobě původně písemně uvedla dne 2.6.2011, že dobu pojištění žalobci započítala podle dokladů, které se nacházejí v její evidenci a jinou dobu žalobce neprokázal. Vzhledem k tomu, že žalobce nesplňuje zákonem stanovenou podmínku k získání 5-ti, resp. 10-ti roků pojištění, nárok na invalidní důchod mu nevznikl a navrhla žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím ze dne 14.3.2011 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 29.9.2010, kterým žalobci zamítla žádost o plný invalidní důchod. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ze dne 14.3.2011 mimo jiné uvedla, že žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 30.9.2010 se stal invalidním od 29.1.2007, tedy ve věku 49 let. Ke dni vzniku invalidity, kdy byl starší 28 let, činila potřebná doba pojištění 5 let. V tomto období od 29.1.1997 do 28.1.2007 tak žalobce získal pouze jeden rok pojištění. Dále byla zkoumána podmínka doby pojištění ke dni 29.1.2007, tedy zda splnil potřebnou dobu pojištění získáním 10 let pojištění v posledních 20 letech, které předcházely vzniku invalidity od 29.1.1987 do 28.1.2007. V tomto rozhodném období získal žalobce pouze 8 roků a 120 dnů pojištění. Žalobce tedy splnil pouze první podmínku, a to že míra poklesu pracovní schopnosti dle posudku ČSSZ ze dne 22.2.2011 činila 80%, avšak plný invalidní důchod, resp. Invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně mu nemohl být přiznán, neboť nesplnil druhou podmínku – potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na plný invalidní důchod či invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.

[5] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29.8.2011 č.j. 43Ad 50/2011-23 žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud se nezabýval vznikem invalidity, vyšel z posudků o invaliditě vypracovaných ve správním řízení, neboť dospěl k závěru, že žalobce ve své žalobě nezpochybnal datum vzniku invalidity, který byl ve správním řízení stanoven k 29.1.2007 a k tomuto datu nebyla žalobcem prokázána doba pojištění, která by založila nárok na invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí zdejšího soudu žalobce podal kasační stížnost a Nejvyšší správní soud v Brně rozsudkem ze dne 29.3.2012 č.j. 4Ads 3/2012-15 zrušil rozsudek

Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.8.2011 č.j. 43Ad 50/2011-23 a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení, neboť oproti Krajskému soudu v Ostravě Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalobce v žalobě napadá datum vzniku invalidity a krajskému soudu vytknul, že touto otázkou se vůbec nezabýval. Nejvyšší správní soud zavázal zdejší soud k tomu, aby byl vyžádán posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, v němž komise přesvědčivě odůvodní, od kdy a z jakých důvodů se datuje vznik plné invalidity a bude-li to nezbytné, vyslechne žalobce ohledně dob pojištění. Krajský soud v Ostravě v dalším řízení postupoval v intencích pokynů Nejvyššího správního soudu.

[6] Podle posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 15.8.2012, který komise vypracovala k žádosti zdejšího soudu, po zhodnocení zdravotního stavu žalobce, se u žalobce k datu napadeného rozhodnutí nejednalo o invaliditu a o invaliditu se nejednalo ani před tímto datem. Komise dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný smíšenou poruchou osobnosti anomálně strukturovanou – středně těžké postižení, úplavicí cukrovou 2. typu komp. na dietě, varikozity dolních končetin s periferní venosní insuficiencí, vertebrogenním algickým syndromem Th-L páteře, stav po Morbus Scheurmann, stavem po recidivujících kolapsech a vasomotorickou cephaleou a tento je hodnotitelný dle postižení uvedenému v kap. V., pol. 5, písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. a z rozmezí 20 – 30% stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti na horní hranici 30%. Zdravotní stav posuzovaného tak neodpovídal ani částečné invaliditě k datu 31.12.2009. Od 1.1.2010 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V., pol. 7, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a z rozmezí 30 – 45% byla stanovena dolní hranice 30%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila onemocnění – smíšená porucha osobnosti, a to nejvýše středně těžkého charakteru. Zdravotní stav neodpovídal těžkému nebo zvláště těžkému narušení osobnosti dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/95 Sb., ve znění do 31.12.2009, a neodpovídalo ani těžkému postižení osobnosti dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., platné od 1.1.2010. Psychické onemocnění - smíšená porucha osobnosti - bylo opakovaně prokázáno psychologickým i psychiatrickým vyšetřením. Komise konstatovala, že posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem OSSZ i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení bylo posudkovým omylem, neboť tyto lékaři nesprávně podřadili základní diagnózu - smíšenou poruchu osobnosti. Toto onemocnění označili nesprávně za schizofrenii, což je závažné psychotické onemocnění, které však nebylo u posuzovaného psychiatrickým či psychologickým vyšetřením nikdy prokázáno a tak dospěli k nesprávnému posudkovému závěru. Komise rovněž nesouhlasila s diagnostickým závěrem psychiatra ze dne 29.1.2007, podle něhož se jedná o velmi těžkou formu poruchy s nevyužitelným zbytkovým potenciálem. Tento názor opřela o skutečnost, že žalobce do roku 1990 odpracoval 15 let v technické profesi, čímž prokázal, že je schopen práce.

[7] Podle posudku posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 24.9.2013 se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý ustálený zdravotní stav daný smíšenou poruchou osobnosti anomálně strukturovanou – zvláště těžké postižení, úplavicí

cukrovou 2. typu komp. na dietě, varikosity dolních končetin s periferní žilní nedostatečností, bolestivým páteřním syndromem celé páteře při degenerativních změnách, stavem po Morbus Scheurmann, stavem po recidivujících kolapsecch a bolestmi hlavy kombinované etiologie, jehož hlavní příčinou k datu vydání napadeného rozhodnutí byla velmi těžká porucha osobnosti; šlo o poruchu smíšenou, osobnost paranoidní, schizoidní a kverulační. Těžkou poruchu osobnosti s neschopností navazovat adekvátní partnerské a pracovní vztahy, neschopností dodržovat normy potvrzuje psychologické vyšetření z října 2012. K vydání napadeného rozhodnutí byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena dle kap. V., položka 7, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a činila 70%. Do 31.12.2009 odpovídala procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti kap. V, pol. 5, písm. d) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/95 Sb. a činila 70%. Na rozdíl od posouzení posudkového lékaře první instance nehodnotí posudková komise duševní poruchu posuzovaného jako psychotickou, protože tato nebyla prokázána, ale jako velmi těžkou poruchu osobnosti. V narušení adaptace u velmi těžce postižené osobnosti v porovnání s psychózou není ale prakticky rozdíl. Názory posuzovaného a jeho hodnocení životní situace mají charakter a intenzitu bludu. Není pravda, že z funkčního hlediska by psychóza byla onemocněním závažnějším. Porucha jeho osobnosti byla a je i přes dobrý intelekt překážkou v možnosti pracovně se začlenit, protože není schopen navazovat interpersonální vztahy na úrovni potřebné pro výkon zaměstnání. Stav je léčbou neovlivnitelný a zlepšení se nepředpokládá. Psychologická vyšetření a vyšetření psychiatrická dokladují přítomnost těžké až velmi těžké poruchy osobnosti, nikoliv poruchy středně těžké. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. K 31.12.2009 šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 66%, se vznikem invalidity k 21.1.1998 prokazující se lékařským nálezem.

[8] V doplňujícím posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 22.11.2013, ve kterém se tato komise vyjadřovala k posudkovému hodnocení posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Praze, setrvala na svém posudkovém závěru ze dne 25.1.2013 a posouzení ze dne 24.9.2013 posudkovou komisí MPSV ČR v Praze považovala za posudkově nadhodnocené.

[9] Ve srovnávacím posudku, vypracovaném posudkovou komisí MPSV ČR v Brně dne 22.7.2014, byl uvedenou komisí na základě prostudování zdravotnické dokumentace a správních spisů vysloven závěr, že u žalobce se k datu napadeného rozhodnutí jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, smíšenou poruchou osobnosti, cukrovkou 2. typu komp. na dietě, chronickou žilní nedostatečností, chronickými bolestmi zad, stavem po Morbus Scheuermann, stavem po recidivujících kolapsecch a bolestmi hlavy kombinované etiologie. Tento stav byl dle provedených psychiatrických a psychologických vyšetření podmíněn poruchou osobnosti s paranoidními, schizoidními a kverulačními rysy. Osobnost žalobce byla shledána jako anomálně strukturovaná, s kverulantními a paranoidními sklony, dále se sklonem k impulzivnímu jednání, zejména při zátěžových situacích, s vysokým potenciálem agresivního napětí a zejména s vysoce vyjádřeným stupněm maladaktivity. Defekt

v oblasti percepčně kognitivních schopností shledán nebyl, nebyla shledána organická ani psychotická symptomatologie. Posudková rozvaha stran tíže poruchy osobnosti byla s ohledem na závěry psychologických a psychiatrických vyšetření konstatována těžká až velmi těžká porucha osobnosti, nicméně z posudkového hlediska tato porucha není provázena jiným závažným duševním postižením a současně ani výkon většiny denních aktivit není těžce narušen. Současně byl však vlivem základního onemocnění prokázán těžký stupeň maladaptivity – tedy těžce snížená schopnost adekvátního pochopení společenského a pracovního fungování vlivem výrazného paranoidního nastavení a následných paranoidních interpretací. Tento těžký stupeň maladaptivity pak nezpůsobuje z posudkového hlediska pouze podstatné narušení pracovního a společenského fungování, ale tyto schopnosti, tedy schopnost pracovního a společenského fungování, jsou narušeny těžce, čímž je těžce narušena i jeho možnost a schopnost uspět na trhu práce, včetně schopnosti rekvalifikace. Z uvedeného důvodu komise poruchu osobnosti žalobce hodnotí jako těžkou. Stran vzniku závažnosti postižení, ale zejména jeho dopadu na schopnost soustavné výdělečné činnosti, lze považovat psychologické vyšetření ze dne 21.1.1998, které již závažnosti postižení objektivizovalo. Vyšetření provedená před tímto vyšetřením ještě konstatovala možnou aptibilitu posuzovaného. Ostatní zdravotní postižení nevykazují závažnou funkční poruchu a nejsou tak posudkově významná. Posudková komise na základě toho vyslovila závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti těžkého stupně s poklesem pracovní schopnosti ve výši 70% dle kap. V., pol. 7.c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Do 31.12.2009 odpovídal pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti kapitole V., pol. 5, písm. d) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/95 Sb. ve výši 70% s datem vzniku invalidity 21.1.1998. Není schopen práce ani za mimořádných podmínek.

[10] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 14.3.2011 o námitkách, posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 15.8.2012 a ze dne 22.11.2013, srovnávací posudek posudkové komise MPSV s pracovištěm v Praze ze dne 24.9.2013 a s pracovištěm v Brně ze dne 22.7.2014.

[11] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti k 1.1.2010 a datu vydání napadeného rozhodnutí o 80% a se shodným procentuálním vyjádřením poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti před 1.1.2010, a to již k datu 29.1.2009. Ve správním řízení byl posudkovým orgánem, a to jak v řízení o žádosti tak i v řízení o námitkách shodně posudkově hodnocen dle kap. V, pol. 2 písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. a dle kap. V, pol. 3 písm. e) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V rámci soudního řízení byly zjištěny skutečnosti, které závěry správního řízení v hodnocení vzniku invalidity vyvrátily.

[12] Krajský soud k otázce existence invalidity a jejího vzniku zadal posudkové komisi MPSV v Ostravě vypracovat posudek. Tato komise dospěla k závěru, jak uvedeno

v odstavci [6] tohoto rozsudku, tedy zcela zpochybnila posouzení ve správním řízení a vyslovila, že u žalobce se nejedná a ani před 1.1.2010 nejednalo o invaliditu. Oproti tomuto názoru následně další dvě posudkové komise MPSV, a to s pracovištěm v Praze a Brně dospěly ke shodnému závěru, že u žalobce v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k omezení pracovní schopnosti, a to jak před 1.1.2010 tak i po 31.12.2009, v míře o 70%; obě komise se shodly i v datu vzniku plné invalidity k 21.1.1998 a opřely se o psychologické vyšetření ze dne 21.1.1998. Žalovaná u jednání soudu dne 13.8.2014 zpochybnila přesvědčivost a úplnost posudků, poukázala na rozdílnost posudkových závěrů všech tří posudkových komisí MPSV a navrhla provedení důkazu posudkem znaleckého ústavu – Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Soud nevyhověl tomuto návrhu, neboť dospěl k závěru, že shodné posudky posudkových komisí MPSV s pracovišti v Praze a Brně jsou přesvědčivé s podrobným odůvodněním svých závěrů a soud neměl důvod o vyslovených posudkových závěrech pochybovat. Předně soud poukazuje, že všechny komise byly řádně obsazeny a zdravotní stav byl hodnocen na základě konkrétních lékařských nálezů. Dvě posudkové komise MPSV pro potřeby soudu dospěly k závěru o existenci invalidity u žalobce, stejně tak i ve správním řízení k tomuto zjištění dospěly dva posudkové orgány. Osamocená posudková komise MPSV v Ostravě ve svém názoru o neexistenci invalidity u žalobce ani k datu napadeného rozhodnutí a v předcházejícím období nebyla natolik přesvědčivá, aby soud zpochybnil závěry jmenovaných posudkových orgánů. Všechny posudkové komise MPSV hodnotily rozhodující onemocnění žalobce oproti posudkovým orgánům ve správním řízení odlišně, když za rozhodující onemocnění považovaly poruchu osobnosti oproti schizofrenii, k čemuž se přiklonili posudkoví lékaři ve správním řízení, a ve svých posudcích toto odlišení náležitě odůvodnily. Posudkové komise v Praze a Brně pak vyhodnotily závažnost tohoto onemocnění jako těžké postižení oproti názoru PK MPSV v Ostravě, která stav hodnotila toliko jako středně těžké postižení. S ohledem na převahu názorů dvou posudkových komisí, soud pro své rozhodnutí převzal posudkový závěr o existenci invalidity u žalobce se vznikem k datu 21.1.1998, jak byl prokázán lékařským nálezem.

[13] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a dále posudkovými komisemi v Praze a Brně. Tyto důkazy považuje soud za stěžejní. Jak již uvedeno v odstavci [12] tohoto rozsudku všechny posudkové komise podaly posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů psychologických a psychiatrických, ale i dalších a odborným členem komise byl odborný lékař psychiatr.

[14] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť vznik plné invalidity byl stanoven k jinému datu, než které bylo stanoveno v napadeném rozhodnutí.

[15] Soud se nezabýval námitkou ohledně nezapočtené doby z důvodu nesprávného vyřazení z evidence ÚP v r. 1994, neboť tuto námitku žalobce v námitkovém řízení neuplatnil, poprvé ji uplatnil až v žalobě, resp. u jednání soudu. Soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí a bezvadnost správního řízení. Jestliže to nebylo namítáno ve správním řízení a žalovaná se tedy touto otázkou v napadeném rozhodnutí nezabývala, nezabýval se tímto ani soud, neboť by tak nahrazoval úvahy správního orgánu.

[16] Vzhledem k tomu, že u žalobce byla prokázána plná invalidita již k datu 21.1.1998, soud napadené rozhodnutí zrušil a žalované věc vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná o nároku znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu o vzniku plné invalidity k 21.1.1998.

[17] Žalobce byl ve věci úspěšný a na nákladech řízení požadoval zaplacení cestovních nákladů při použití vlaku k jednání posudkové komise MPSV v Brně ve výši 345,- Kč o čemž předložil fotokopii jízdenek. Tyto náklady mu byly přiznány a neúspěšná žalovaná byla zavázána povinnosti tyto mu uhradit ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. (§ 60 odst. 1, 2 s.r.s.).

[18] Žalobci byl ustanoven zástupce z řad advokátů usnesením zdejšího soudu čj. 43Ad 50/2011-31 ze dne 18. října 2011. Zástupce žalobce účtoval na nákladech řízení částku 7.623,- Kč, sestávající z odměny 1.500,- za celkem tři úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, prostudování spisu dne 26.10.2011, písemné podání soudu – oprava a doplnění kasační stížnosti ze dne 18.11.2011) v sazbě 500,- Kč za jeden úkon právní služby dle § 7 bod 2. ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012. Dále sestávající z odměny 3.000,- Kč za celkem tři úkony právní služby (sdělení k výzvě soudu a návrh na doplnění dokazování z 22.3.2013, prostudování spisu dne 6.8.2014 a účast u jednání soudu dne 13.8.2014) v sazbě 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby dle § 7 bod 3. ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 31.12.2012, paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, ve výši 1.800,- Kč (6x300,- Kč) a DPH ve výši 1.323,- Kč. Odměna ustanovenému zástupci byla přiznána celkem za pět úkonů právní služby, a to dva úkony právní služby (převzetí včetně 1. porady i včetně prostudování spisu dne 26. 10. 2011 a další úkon písemné podání „oprava a doplnění kasační stížnosti „ ze dne 18. 11. 2011) v sazbě 500,- Kč za jeden úkon dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., před účinností vyhl. č. 486/2012 Sb., tj. 2 x 500,- Kč. Soud s odvoláním na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek č.j. 2Azs 77/2006-76 ze dne 27. července 2006) studium spisu dne 26. 10. 2011 zahrnul jako součást převzetí věci, neboť toho dne advokát spis studoval za účelem seznámení se s věcí a přípravou zastoupení, a nikoli poté, co by ve věci již předtím činil určité úkony a spis studoval v pozdější fázi. Dále soud přiznal tři úkony dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996

Sb. ve znění vyhl. č. 486/2012 Sb. (písemné podání ze dne 22. 3. 2013, studium spisu dne 6. 8. 2014 a ústní jednání dne 13. 8. 2014), tj. 3 x 1.000,-; celkem 4.000,- Kč plus paušální náhrady hotových výdajů á 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. 1.500,- Kč (5 x 300,-); celkem ve výši 5.500,- Kč. Advokát je plátcem DPH, což osvědčil rozhodnutím o registraci k dani z přidané hodnoty, proto mu částka 5.500,- Kč byla navýšena o 21% (1.155,-) na celkovou částku 6.655,- Kč.

[19] Výrok IV. tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., neboť odměnu a hotové výdaje zástupce, který byl ustanoven soudem, platí stát.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 13. srpna 2014

JUDr. Jana Záviská
Samosoudkyně